

Міністерство молоді
та спорту України

Управління сім'ї, молоді
та спорту Житомирської
облдержадміністрації

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

ОЛЕВСЬКА РЕСПУБЛІКА

75 років

10 грудня 2016 року
м.Олевськ Житомирської обл.

Інформаційно-просвітницький
матеріал для учасників
Всеукраїнського фестивалю,
спрямованого на утвердження
національно-патріотичної
свідомості дітей та молоді,
МІНІСТЕРСТВА МОЛОДІ
ТА СПОРТУ УКРАЇНИ

ДОРОГІ ДРУЗІ, ми сьогодні з Вами створюємо ще один, такий потрібний сьогодні, потужний, Всеукраїнський фестиваль, який віднині планується проводити щороку близько 15 вересня. Це дата, коли в 1941 році в Олевську було освячено жовто-блакитні знамена УПА "Поліська Січ" і проголошено українську національно-демократичну "Олевську Республіку".

Величезна подяка всім хто причетний до створення фестивалю, всім всім хто нас підтримує і буде підтримувати в майбутньому.

*Режисер фестивалю
Валерій Гладунець та
команда волонтерів
МО "Глечик"*

Інформаційно-просвітницький матеріал виданий в межах Всеукраїнського фестивалю, спрямованого на утвердження національно-патріотичної свідомості дітей та молоді, «Олевська республіка» Міністерства молоді та спорту України, на виконання Указу Президента України від 13 жовтня 2015 року №580 «Про Стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016 - 2020 роки», Закону України Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті, Постанови Верховної Ради України Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2016 році та плану заходів щодо національно-патріотичного виховання молоді на 2016 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 року №1400

ПЕРЕДМОВА

«Українська Повстанська Армія «Поліська Січ» і її квазі-державне утворення «Олевська Республіка», без перебільшення унікальні явища, дослідження яких важливе для розвитку національно-патріотичного виховання і формування оборонної свідомості дітей та молоді України.

Адже, незважаючи на невелику чисельність цієї течії в українському визвольному русі, на невелику територію «Олевської Республіки», «Поліська Січ» змогла в себе увібрати зусилля українського національно-патріотичного активу з різних куточків української землі, звияжців старших і молодших поколінь, представників різного етнокультурного походження, релігійних конфесій, прихильників різних політичних фракцій та ідеологій. Організатори і натхненники «Поліської Січі» випередили своїх сучасників широтою світоглядних принципів і державницькою позицією, яка включала в себе повагу до громадянського суспільства і приватної власності. Не політичні чи ідеологічні потреби, а незалежна українська державність стала основою для формування «Поліської Січі» у буремні роки Другої світової війни, коли сильні світові гравці не помічали інтересу українського народу і його права на власне державотворення.

Через 75 років Україна, на жаль, переживає подібну ситуацію. Знову Москва закидає на територію України диверсійні бандформування, які колись називала «партизанами», а сьогодні «ополченцями», але, як і тоді, оборонців державної незалежності і територіальної цілісності України сталінсько-путінський тоталітарний режим таврує «фашистами».

Можливо, лише з тією різницею, що тоді українців називали «колаборантами» Німеччини, а нині США. Тобто основні тези антиукраїнської риторики Кремля за останні 75 років не змінилися, а кров українців продовжує проливатися усюди, куди дотягнулась рука «руського міра».

Саме тому важливо досліджувати всі українські державницькі рухи 20-го століття, метою яких було здобуття незалежної Української Держави. На жаль, на прикладі «Поліської Січі» і «Олевської Республіки» ми інколи спостерігаємо, як посттоталітарна свідомість деяких дослідників, заангажованих на певну ідеологію, не дозволяє об'єктивно аналізувати джерела української державності.

Проте заради української єдності і формування сильної Української держави на принципах відкритого громадянського суспільства ми маємо об'єктивно оцінювати минуле, не спотворювати його, не творити міфів, але й не дозволяти український інтерес в історичних процесах понижувати під впливом пропаганди іноземних антиукраїнських сил.

Такі постаті, як Тарас Бульба-Боровець, які знайшли в собі хист і мужність сформувати перші українські військові підрозділи «Поліської Січі» ще у 1941 році, і творити національно-демократичні моделі української державності на прикладі «Олевської Республіки», вже увійшли в історію українського державотворення.

Наше завдання максимально розкрити їх звитяжну працю, щоб на її прикладі виховувались нові покоління національно-свідомих українських державників і громадських активістів.

Микола Ляхович, начальник відділу національно-патріотичного виховання Міністерства молоді та спорту України

XX століття

стало століттям боротьби українців за відновлення своєї державності. Після поразки Української національної революції 1917-1921 рр., українські землі були розділені та окуповані державами-сусідами – більшовицькою Росією, Польщею, Румунією, Чехословаччиною. Молода Українська народна республіка припинила існування.

Однак значна частина українського суспільства (передусім ідеться про середовище військовиків та української молоді) продовжувала боротьбу. Значну роль у цих процесах відіграла діяльність полковника Євгена Коновальця, Української військової організації, Організації українських націоналістів. Паралельно на еміграції діяли уряд УНР, середовище гетьманців.

Кожне з державницьких середовищ намагалося використати Другу світову війну як шанс відродження української державності. Уже з перших днів німецько-совєцької війни, 30 червня 1941 року ОУН (р) під проводом Степана Бандери, проголосила у Львові Акт відновлення української державності та направило свої похідні групи по всій території України встановлювати українські органи влади. Свої похідні групи спрямувала вглиб України і ОУН під керівництвом Андрія Мельника.

Ще одним українським гравцем, який намагався відродити державність було середовище УНР, представників українського уряду за кордоном. Прихильником цього середовища Тарасом Бульбою-Бо-

ровцем улітку 1941 року було засновано повстанську «Олевську республіку», як прообраз відродженої УНР. Загони «Поліської Січі» насамперед захищали місцеве українське населення від мародерів, радянських партизанів, залишків радянської влади та відступаючих військових Червоної Армії.

Протягом літа-осені 1941 року було розбудовано українські органи влади, здійснено реформу колгоспів, налагоджено культурно-просвітницьку роботу тощо. Бульба-Боровець не підпорядковувався ні радянській, ні німецькій владі. Лише в листопаді 1941 року німцям вдалося на території Олев-

ської республіки встановити свою адміністрацію. Це спричинило конфлікт із Бульбою-Боровцем, який переходить у підпілля і починає боротьбу із німцями. Саме загони під командуванням Бульби-Боровця з кінця 1941 року починають себе називати Українська повстанська армія (УПА). Військові загони Боровця сповідували ідею побудови незалежної України на загальнополітичній ліберальній платформі.

На жаль, у той час українським силам не вдавалося знайти порозуміння щодо координації та об'єднання навколо ідеї боротьби за державність української нації. Нерідко жорстка конкуренція різних структур підігрівалася спецслужбами окупаційних режимів.

Маючи досвід Перших визвольних змагань початку ХХ століття, отаманщини та анархії, важливо було спрямувати всі зусилля українського визвольного руху в одне річище. Виходячи з цієї логіки контроль над відділами бульбівців, мельниківців, іншими партизанськими утвореннями, усім партизанським рухом загалом перебрала на себе ОУН (р). Це дало можливість розбудувати Українську повстанську армію з єдиним Головнокомандувачем, Генеральним штабом та вертикаллю влади і вести боротьбу за українську державу протягом наступного десятиліття.

Самого Тараса Бульбу-Боровця було усунуто від активної діяльності, згодом він був затриманий німцями та поміщений до концентраційного табору – Заксенгаузен. Там вже перебували інші очільники українських державницьких середовищ – С. Бандера, Я. Стецько, А. Мельник, О. Ольжич.

Сьогодні важливо вивчати досвід боротьби українців за власну державу, вміння швидко реагувати на ситуацію, а найважливіше розуміння об'єднання зусиль заради спільної справи.

Насамкінець, хотілося б навести аналіз тодішньої ситуації засновником УПА та «Олевської Республіки» Тарасом Бульбою-Боровцем, який він помістив у своїх мемуарах «Армія без держави»: Головною наукою партизанського руху часів Другої світової війни, яку повинні вивчити і запам'ятати «месники дужі» нашого завтра, є гіркий і болючий факт перенесення ідейно-політичної роздробленості мирного часу на бойові фронти визвольної війни за волю України. Так було в 1917-1920 роках і так було у 1941-1945 роках. Така трагічна історія не має права повторитися у 1980 -1990 роках, бо це принесло б трагічну безнадійність для всього нашого народу.

*Директор Науково-дослідного
інституту українознавства, м. Київ,
кандидат історичних наук
Богдан Галайко*

ОЛЕВСЬКА НЕЗАЛЕЖНА РЕСПБЛІКА, «ПОЛІСЬКА СІЧ»

Корені “Поліської Січі” сягають «Українського національного відродження» (УНВ) – це невелика просвітницька організація, яка виникла в кінці 1932 року завдяки зусиллям Т.Боровця, та діячів уряду УНР (в екзилі), на базі якої було створено «Армію без держави», УПА «Поліська Січ».

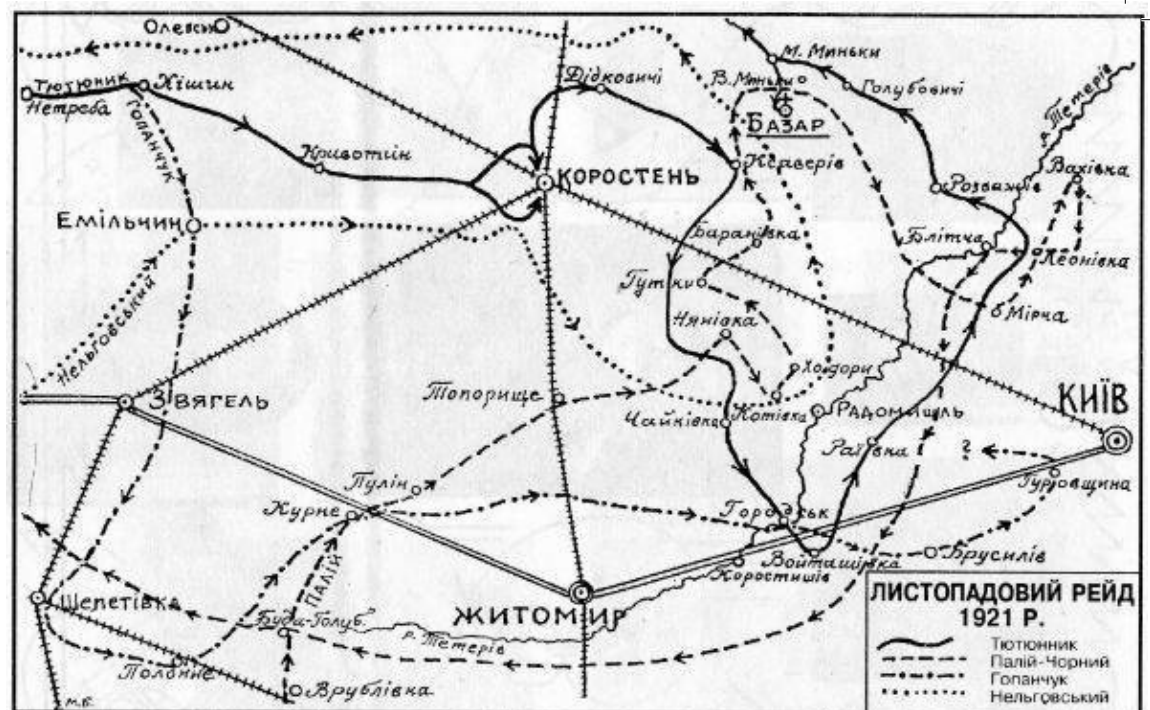
Назва УПА “Поліська Січ”, завдяки зусиллям Тараса Боровця (Бульби), з’являється не випадково, так само як і місце формування та розташування самої «Армії без держави» на Житомирщині, з центром у ще недавно прикордонному містечку Олевськ.

*Юрій Тютюнник -
генерал-хорунжий армії
УНР (кадр з фільму де він
грає сам себе)*

Саме в Олевському районі в ніч на 4 листопада 1921 року Українська Повстанська Армія під керівництвом Юрка Тютюнника перетнула польсько-радянський кордон, та вийшла на село Майдан-Голишівський, саме в Олевську відбулося селянське повстання, що стало першою перемогою «Другого Зимового Походу».

Другий
зимовий
похід 1921 рік

Відтак рівно через двадцять років після Другого Зимового Походу, за дорученням Уряду УНР (в екзилі) Тарас Дмитрович Боровець, використовуючи збережене підпілля часів УНР продовжує боротьбу за незалежність України, зберігає назву УПА, та додає до неї, назву підрозділу «Поліська Січ», таким чином з однієї сторони виокремлюючи новостворену збройну силу, а з другої, зберігаючи правонаступництво, починає створювати повстанчу армію, маючи за мету відновити Українську Народну Республіку, та її Збройні Сили. За всіма ознаками діяльності Т.Боровця (Бульби), за послідовністю, та відданістю, у боротьбі за відновлення незалежності України, його впевнено можна назвати міністром оборони, адже Т.Д.Боровець, не займався створенням нових партійних структур, котрі розбудовували власні збройні формування, що в цілому призвело до плачевного результату, він чітко усвідомлював, що виконання наказів Державного Центру є першим та головним кроком у відновленні державності УНР.

21 серпня 1941 року у ході Олевської наступальної операції проти червоних окупантів підрозділи Поліської Січі під командуванням поручника Омелянова в кількості не менше 300 чоловік остаточно заволоділи Олевськом і поширили свій контроль на територію Олевського, частини Овручського, Ємільчинського, Лугинського районів Житомирської області. Німецький окупант на цю територію ще й не потикався, а залишки більшовицького окупанта були розгромлені наголову.

*Тарас Дмитрович
Боровець 1941 р.*

Олевськ став столицею утворення, яке увійшло в історію під назвою Олевська республіка, територія та населення якої були більші за такі держави, як Бельгія, Нідерланди. Республіка мала власне військове формування УПА «Поліська Січ» штаб якого містився в одноповерховому будинку зведеному 1905 року, в штабі зберігалися національні цінності – Прапори УПА «Поліська Січ», Олевської республіки, прапор подарований Президентом УНР в екзині А.Лівицьким, ікона Божої матері подарована Митрополитом Іларіоном (в миру професор Іван Огієнко), стояла цілодобова Почесна варта біля них. Тут же розміщувався Олевський гарнізон Поліської Січі із трьох сотень піхоти, 1-ї кулеметної сотні та 1-ї сотні підстаршинської школи.

Сьогодні це приміщення сучасного державного навчального закладу «Олевський професійний ліцей», символічним є той факт що в

1921 році в цьому ж будинку перебував штаб УПА Юрка Тютюнника що рейдував Другим зимовим визвольним походом. Тимчасово обов'язки начальника штабу УПА - «Поліська Січ» виконував полковник армії УНР Іван Комар-Рогатий, а потім полковник Петро Дяченко, в минулому командир кавалерійського полку «Чорних Запорозжців» армії УНР, пізніше штаб Поліської Січі очолив Петро Смородський, полковник армії УНР. Решта військ дислокувалася по всьому Поліссі.

Республіка мала свою українську міліцію яку було утворено з місцевих жителів, Т.Бульба-Боровець провів перше засідання за участі олевчан на квартирі поручника Якова Дорошенка, охарактеризувавши мету та завдання своєї діяльності, наголосив на необхідності активної боротьби проти окупантів та створення самостійної української держави. До заволодіння Олевськом, взявши під свій контроль м.Рокитно Рівненської області, 24 липня 1941 року о 14-й годині Т.Бульба-Боровець проголосив АКТ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Проголошення «Акту самостійності Української Держави» в першу чергу було декларуванням перед німецькою військовою владою та місцевим українським населенням свого головного ідеалу – незалежності України. Передумовою створення Олевської Республіки було доручення Президента УНР в екзилі Андрія Лівіцького від 20 червня 1940 року, за вказівкою якого діяв Т.Бульба-Боровець. На таємному засіданні Державного Центру УНР було затверджено план, який передбачав перетворення УНВ на повстанську армію. Зокрема планувалось створити: «Волинську Січ», «Поліську Січ» та «Полтавську Січ», Тараса Дмитровича Боровця призначено керівником усього підпілля УНР, та командиром майбутньої повстанської армії.

Метою було формування Українського війська та відновлення території Української Народної Республіки яку визнали більш 30-ти держав світу. Олевська республіка та військові формування які налічували 10 000 вояків фактично підпорядковувались Отаманові Тарасу Бульбі – Боровцю який прославив Житомирщину неспинною боротьбою проти совєцьких та німецьких окупантів. Головою уряду

який на той час працював в будинку теперішньої поліклініки був Борис Симонович. Відповідно до договору від 5 серпня 1941 року укладеного у Львові на засіданні Т.Бульби-Боровця та представників ОУН(м), полковника Миколи Сціборського (1939 року М.Сціборський за дорученням А.Мельника розробив проект Конституції України) й сотника Омеляна Сеника, про надання кадрової допомоги мельниківцями Поліській Січі, Олег Штуль – Жданович, який народився в с.Лопатичі Олевського району був представником ОУН(м), відав зовнішніми зносинами ОНРУ, пізніше з 1 листопада 1941 року Олег Штуль очолив Провід Українських Націоналістів, та став третім головою ПУН, після Євгена Коновальця та Андрія Мельника. У селах підконтрольних республіці були утворені сільські управи, на чолі яких стояли старости, за національністю українці.

Старост сільських управ обирали на загальних зборах села, в деяких селах Олевщини самоврядування протрималось до квітня 1942 року. Влада республіки не забувала і про освітян, зокрема на нараді активу та голів сільських управ 31 серпня – 1 вересня 1941 року для забезпечення працівників шкіл продуктами харчування було запропоновано видавати учителям по 8 кг. борошна щотижня. Друкувалась газета «Гайдамака». Печатка Головної Команди посередині містила вічний символ української держави Тризуб навколо якого розміщено напис: «Головна Команда Української Повстанчої Армії «Поліська Січ». 15 вересня 1941 року, відбулось урочисте проголошення української влади в Олевську, вояки Поліської Січі, українська міліція та старости сільських управ, на міському стадіоні (де зараз дитячий садочок № 19) урочисто склали присягу. Як повідомляла газета «Гайдамака» № 2, від 21 вересня 1941 року, це був «День слави і радості». Тут була присутня велика кількість населення, зокрема вчителів та лікарів. Обов'язковим атрибутом був жовто - блакитний прапор.

До прийняття присяги настоятель Свято-Миколаївського собору в Олевську, роботу якого відновлено за вказівкою Т.Бульби, Михайло Симонович відслужив молебень (до цього при окупації України більшовиками приміщення храму використовувалось як тарний склад). Михайло Симонович який відав питаннями віросповідань та куль-

*Тарас
Бульба-Боровець
2 вересня 1941 р.*

тури ОНРУ зауважив , що радянської влади в Україні більше не буде, як не буде й німців, він сказав: «Ми з вами повинні вести боротьбу за самостійну українську державу...».

В Олевську , під час страшної кровопролитної війни, запанував мир та порядок. УПА «Поліська Січ» майже півроку не пускала окупантів незалежно в яку б уніформу загарбники не були зодягнені, на величезну територію в трикутнику Слуцьк – Гомель – Житомир із понад мільйонним цивільним населенням. Колгоспи були розпущені -

*Отаман Тарас Бульба-Боровець з президентом УНР в екзилі Андрієм Лівичьким.
1941 рік*

проведено розподіл землі, майна та худоби на індивідуальні господарства. На сотнях кілометрів було відновлено телефонний зв'язок. відроджувалися підприємства: фарфоровий завод, меблева фабрика, підприємство гончарного посуду, було заплановано пуск електростанції, лагодились мости, дороги, запрацювали українські школи, церкви. Як зазначав Т.Бульба-Боровець: «Все це виробництво організовує сам робітник на тимчасовому положенні про трудову власність, в якому проектується оформити того робітника в майбутньому, як дійсного власника-акціонера заводу чи фабрики». Обновлюється всестороннє, досі придушуване терором більшовицьких банд, громадське життя.

Олевська республіка, як і планувалось, стала початком відродження держави Українська Народна Республіка, задля відновлення якої, під керівництвом Президента та Уряду УНР в екзилі, завжди діяв Отаман Тарас Бульба-Боровець. Олевська республіка є тією ланкою котра з'єднує Українську Народну Республіку з сучасною Україною, з нагоди відновлення державної незалежності України, Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі за віддану й жертвенну підтримку Державного Центру УНР в екзилі в його боротьбі за волю і державну незалежність України, нагородив Генерала Хорунжого Тараса Бульбу-Боровця Грамотою. 22 серпня 1992 року у Києві Вірчі Грамоти, гетьманські клейноди, печатка та прапор УНР було передано як правонаступниці незалежній державі Україна.

«Створити на терені Полісся, не опанованого жодним із окупантів, військову революційну базу, оперту на піддержці українського громадянства. В розбудові тієї бази мають змогу взяти участь всі самостійницькі українські сили. Основою цієї акції треба вважати Поліську Січ» (із домовленостей між Т.Бульбою-Боровцем та ОУН А.Мельника).

«Ідея справедливого народноправного державного ладу в Україні стала моєю життєвою метою, за яку я був готовий іти на всяку жертву, включно з своїм життям.» (Т.Бульба-Боровець. «Армія без держави»).

«УПА не підлягає жодній політичній партії. Свою діяльність УПА підпорядковує тільки законному Урядові української держави».(із програми УПА ПС «За що бореться Українська Повстанча Армія»).

17 липня 1947 року Президентом А.Лівицьким в екзіні Т.Бульби-Боровцю видано лист-уповноваження засвідчений підписом та печаткою Президента і Головного Отамана Української Народної Республіки з наступним текстом: «Пред'явник цього, Отаман Тарас Бульба-Боровець, Головнокомандуючий українських повстанчих військ, користує з мого довір'я та уповноважений вести переговори як з українцями, так і з представниками чужих держав в справі визвольної боротьби України. Рівночасно Отаман Т.Бульба-Боровець має право організації відповідних консультаційних органів та інших установ для висвітлення української Справи перед ширшим світом. ».

Ми, нащадки славної нації, маємо пам'ятати власну історію, шанувати борців за незалежну українську державу. В 2008 році на фасаді будинку в якому перебував штаб УПА ПС, з нагоди 100-ліття з дня народження видатного українця встановлено барельєф з портретом Тараса Бульби-Боровця та меморіальну дошку. В 2011 році рішенням Олевської міської ради, на добровільні внески олевчан до 70-річчя створення Олевської республіки в м.Олевськ встановлено пам'ятний знак «Олевській республіці».

В 2016 році, одна з найбільших вулиць Олевська отримала назву: вулиця «Олевської Республіки». 4 серпня 2016 року рішенням Олевської міської ради Боровцю Тарасу Дмитровичу посмертно присвоєно звання Почесний громадянин міста Олевськ.

На сьогодні розсекречуючи архівні документи, держава робить перші кроки, які в подальшому сприятимуть відновленню реальних подій, та достойному вшануванню борців, які не зважаючи ні на що, боролись та віддавали своє життя, за право українців жити у власній державі.

*Підготував
Юрій Ковалінський*

Використано матеріали:

мемуари Тараса Бульби-Боровця: «Армія без держави», «Український національний рух опору Тараса Бульби-Боровця: історичний нарис»-Сергія Стельниковича, «Січ Тараса Бульби в Олевську» Олексія Опанасюка, «Нарис історії діяльності ОУН під проводом А.Мельника у другій половині 1941 року на Житомирщині» Івана Ковальчука, Сергія Стельниковича.

Архівні документи віднайдені та упорядковані професором Володимиром Сергійчуком.

ОЛЕВСЬКА НЕЗАЛЕЖНА РЕСПУБЛІКА, «ПОЛІСЬКА СІЧ»

План подій в м. Олевськ 10 грудня (субота) 2016 р.

10:00-15:00 Приїзд учасників, реєстрація

10:00-20:00 Експозиція світлин воїнів московсько-української війни 2014-2016рр. (Майдан Соборний)

10:00-20:00 Презентація національно-патріотичної літератури (Майдан Соборний)

10:00-20:00 Виставка традиційних ремесел(Майдан Соборний)

12:00-12:30 Молебень та панахида біля пам'ятного знаку Олевській республіці

13:00-18:00 Історичний диспут за участі істориків-науковців столу Олевська республіка – етап українського державотворення у ХХ ст. (до 75 річниці створення). Куратор – директор Науково-дослідного інституту українознавства Богдан Галайко (Олевський народний краєзнавчий музей, вул. Володимирська, 6)

12:30-16:00 Концерт кобзарів і лірників
(Олевський районний будинок культури, вул. Свято-Миколаївська,8)

12:30-13:00 Ярема Шевчук

13.00-13.30 Тарас Силенко

13.30-14.00 Михайло Хай

14.00-14.30 Андрій Ляшук

14.30-15.00 Василь Лютий

15.00-15.30 Юрій Ягусевич

15.30-16.00 Тарас Компаніченко

15:00-22:00

Головна сцена, (Майдан Соборний)

15:00-15:45 Варйон

(майстер-клас традиційних українських танців)

15:45-16:30 Телері

16:30-17:30 Русичі

17:30-18:30 Рутенія

18:30-19:30 Хорея Козацька

19:30-20:30 Polikarp

20:30-21:30 TaRuta

Ведучий концерту – Валерій Гладунець

22:30-02:00

Нічний кінозал патріотичних художніх та документальних фільмів (Олевський районний будинок культури, вул. Свято-Миколаївська, 8)

А також:

Козацькі забави, гуртовий спів, дитячі ігри, танки (хороводи) / майстер-класи українських традиційних-народних танців / майстер-класи з українських ренесансних та барокових танців / написання малюнків та листів, виготовлення патріотичних оберегів-браслетів українським воїнам, що захищають Україну від Московської військової агресії / збір коштів, медикаментів та продуктів для фронту / козацька юшка

*Просимо з розумінням поставитися людей зі шкідливими звичками. В торгових наметах міста Олевськ, на час проведення фестивалю алкогольні напої продаватися не будуть. Гості фестивалю, які порушуватимуть умови, будуть змушені покинути свято.

Увага! В програмі можливі зміни та доповнення

ЗВ'ЯЗОК:

Валерій Гладунець

режисер фестивалю

(093) 639 58 04

etnoevolution@gmail.com

Олексій Ткачук

технічний директор, технічні питання

(093) 067 28 31, (067) 799 24 30

tkachuk@gmail.com

Тетяна Наумчук

помічник режисера, виставка традиційних ремесел

(067) 661 76 61

naumchuk_tetyana@ukr.net

Маряна Хемій

логістика, куратор книжкової виставки

(093) 767 43 81

maryana.khemij@gmail.com

Євгенія Назаренко

прес-секретар фестивалю

(096) 959 98 53

rockovadivchina@gmail.com

Ганна Балакир

логістика, кобзарсько-лірницька сцена

(097) 703 32 04

balakyr@gmail.com

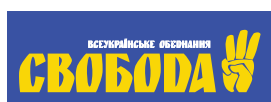
Організатори фестивалю:

**УПРАВЛІННЯ
СІМ'Ї, МОЛОДІ ТА СПОРТУ
Житомирської облдержадміністрації**

Фестиваль відбувається за підтримки:

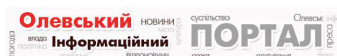
Олевського міського голови **Олега Омельчука** / Голови фракції
ВО «Свобода» в Житомирській обласній раді **Сидора Кізіна**

Мистецьке втілення фестивалю:

Мистецьке об'єднання «Глечик» / Керівника ініціативної групи
громадськості Олевська на підтримку проведення фестивалю
– Голови фракції ВО «Свобода» в Олевській міській раді **Юрія
Ковалінського**

Інформаційні партнери:

Дизайн, верстка і макетування: Любов Плавська
(098) 121 01 85 plavskadesign@gmail.com

учасників збройних виступів змагає за
України, з правами й привілеями для не-
підприємливих законів передбаченими

Гайд
Своя державність. Збройна
Дух Святослава
Завойовника

Грамота

ІМЕНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ
згідно з законом з 8 березня 1958 року, що відносно
роками (1917—1957) відродження Українських Збройних
Президент Української Народної Республіки
надав
ВОЄННИЙ ХРЕСТ
БОРОВИЦЬ ТАРАСОВІ, ОТ...
установив збройних сил... державну незалежність
України, з правами й... його й нащадків його роду
лише за законом...
На с...
Місце по...
...Рік Високого 1925

Міністер Військової Служби
Володимир Філонович
ген.хор.інж.

Майор М. Товстоштан
М. Товстоштан

Українська
1920
Грамота
З нагоди відкриття державної
Державний Центр Експерименту
в Києві
Генерал Кор...
За відзнаки
ЗНР

- Хочине
- Рудня-Хочинська
- Журжівці
- Перга
- Алинок Рудня
- Юрове
- Комсомольське
- Уст
- Михайлівка
- Андріївка
- Сушани
- Оби
- Артинськ
- Тепениця
- Соснівка
- Пояски
- Рівка
- Рудня-Рад.
- Д.
- Бороче
- Болярка
- Радовель
- Кишин
- Біло
- Стовпінка
- Жубровиці
- Держанівка

